

BORSSZEM JANKÓ

MOLTKE ÉS BELLONA.

Ettől az öreg rokkant férjtől nem kellene valami nagyon félni; de az a házi barát még elég erőteljes arra, hogy ebből a frigyből gyermekek származzanak.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferenciek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Szélbali zsinat.

— From our own. —

Borsszem Jankó (függetlenségpárti öltözetben, veres tollal a kalapja mellett.) Főtisztelendő, mélyen tisztelendő és tisztelendő szent atyák, a függetlenségi Vulgáta kiváló magyarázó és értelmezői! Bátor voltam önöket összehívni, hogy adjanak kielégítő választ e könyv következő első bekezdésére nézve: »Kezdetben vala az ige és az ige Kossuthnál vala és Kossuth vala az ige.« Mindnyájan buzgó áhitattal és reménységgel várjuk bölcs magyarázataikat, melyeket aztán pártunk kánonjai közé fogunk igtatni.

Dániel proféta. Indítványozom, hogy boruljunk le előbb a baraconei remete képe előtt. Ezt ő nem ellemezheti, mert fotografiáit mind föl nem vásárolhatja, sem distancziára nem tiltakozhatik; seőt ha közel volna esm segítene ez az ő baján, a mi örömnöknön. Tehát így tegyünk, s csak miután szívünket hő imával megerősítettük s azon egy Baraconéba küldött sürgönyvel könyvitettünk volna — úgy sem olvassa el — fogjunk hozzá a tanácskozáshoz. (Megtörténik. Ünnepies Te Kossuthum laudamus! Te tartod mi bennünk a lelket! A te neveddel dicsekednek a te hived! Mi volnánk mi Te nélkül?)

Páter Vérhasovay. Mily hitvány idézet tátongó szernyetege mosolyg felém a gyálázat árnyékából? »Kezdetben válá az ige.« Mi az »ige?« Az ige Kossuth. Tehát kit a déreség mételje meg nem csipett, buta szatócssá nem bármított, így olvashatja csak: »Kezdetben válá Kossuth és Kossuth Kossuthnál válá és Kossuth válá Kossuth!« (H e l f y Náci erősen drukkol: Jézus, Mária és Mózsés. Csak meg ne hallja az öreg ur ezt a káromlást!) És az égyetlen mágyárázat, mély a mérsékelttség ervényének nyilától, a józanság kruppágyuinak hullámaitól megóhat. Aki másként mágyáráz és gondolkodik, eretnek! Érje fejét átkomná sulyá, redvesedjék meg az ő meggombásodott agyvelejének belső és külső kérege és gágogjának sirján a pimászság krokodilusái. Anathema sit!

Páter Mocsáry. Non concedo! Először is hiába ne vevegesse ajkaira azt a szent nevet. Inkább átkozódjék mások ellen s ne zengjen Kossuth mellett, mert ő arra rá nem szorult...

Páter Vérhasovay (közbe vág.) Ehh! Ugy-é bár? Jó volná monopoliumbá veni Kossuthot! Egy fertály belőle az enyém! En vágyok az ő redukeziójá! En vágyok a kis Kossuth!

Páter Mocsáry. Az a, te maj... maj mit mondtam. Bármennyire tisztelem előttem szólott páter mély meggyőződését, nem osztozhatom nézetében, mert személynél mindig fölebbvaló az elv. A személyek mulnak és hullnak, de az elv megmarad, ha csak szögre nem akasztják. Kossuth egy elvet képvisel, fogadjuk el elvét s elfogadtuk őt magát. De az elv mindig kényelmesebb, mint a személy; mert a személyt alkalmatlankodás nélkül nem alkalmazhatjuk; de az elvet idomíthatjuk a körülményekhez. E szóra: »körülmény« különös sulyt tesztek uraim és testverek. Mert ugyanis sokkal szilárdab-

bak vagyunk, semhogy valaha hozzájuk alkalmazkodnánk — mi legrosszabb esetben a viszonyokhoz fogunk alkalmazkodni — de a körülményekhez soha! S azért én így értelmezem a főnebbi mondást: »Kezdetben vala az elv és az elv nálunk vala és mi valánk az elv.« Ily magyarázattal, bárhogyan alkuszunk meg Ausztriával és a koronával, az elvet mindig megmentjük. Aki másképp gondolkodik, az korlátolt fő — anathema sit!

Páter Carolus Vindomantellus. Concedo. Egészen úgy gondolkodom én is, mint mélyen tisztelt páter Mocsáry, függetlenségi nagy thalmodistánk; mégis azt hinném, hogy a jövőre való tekintetből talán alkalmasabb volna e váriánst fogadni el: »Egyetlen az elv és az elv Eötvösnél meg Mocsárynál vala és Eötvös és Mocsáry vala az elv.«

Dániel proféta. Et ne nos inducas in tentationem! Látom előttem szónokolt páter urat tántorodni a bárszony karszék kísértései alatt, és lelkem elszomorodik, látván. Miniszterség! Tudja-e páter Vindomantellus mit mond VII. Gergely a »Sacerdos universalis«-ban? Ezt mondja: »Vocabulum profanum, perversum, diabolicum elationis.« Ezt alkalmazom én a »miniszter« szóra, ha hogy nem szilárdan elvhü. En nem imádom vakon Kossuthot, mert én 48-as vagyok, bár elvem a 49, de az mindegy; mindakettő szám s a különbség köztük egy — s az egység épen az, ami köztünk hiányzik. A számok pedig beszélnek. Ezeknek szerente nemcsak tudom, de hiszem is, hogy mi számot fogunk tenni. Mert a világon egyetlen igaz és megdönthetetlen a szám; ehez a számhoz kiáltok föl én lelkem mélyéből: »agnus dei qui tollis peccata mundi, miserere nobis!« Azért én így formulázom a Vulgáta mondását: »Kezdetben vala 48, és 48 49-nél vala és 49 vala 48.« Aki másképen gondolkodik excommunicamus, anathemismus!

Páter Csanyágyi. Mi az anyátok kénját dijakizátok, okoskodtok és tudálékoskodtok? Az én dogmám és bullám és gyezőedésem a' hogy aszongya: »kezdtebe vaót az magyar és az magyar sohase vaót az nímennél és az magyar az nímeknek vala az gazdája!« Ugy! Aki ezt az ő kobakjával feő nem foghattya, a' mmönnyön Szikszóra talján szóra és Kókán ögye mög a szöröncsáját, még mijelőtt kimosta az esső! Ugy!

Borsszem Jankó. Köszönöm Főtisztelendőségtek szíves magyarázatát. Látom, hogy bölcsen tudják, mit nem akarnak. Ahányan vannak, annyi felé áll a szekerök rudja, tehát szintén bőviben vannak a sok viczinális, családi görbe kiutnak. Csak böcsös szekerük valahogy bent ne rekedjen. (Leveti álarczát. A zsinat ráismer, látja, hogy rá volt szedve és éktelen zsva'jal szétrugaszkodik, mi alatt B. J. megáldja őket, énekelvén: »Veni Creator Spiritus!«

Düsseldorfból.

Ha a kis Hohenzollern prinzi már most ilyen nagy vitéz: mi fog történni akkor, ha az ő rumunij katonái fogja egykor csatlába vezetni?

*

A főnebbi eset által a mi híres piktör városunk hítele nagyon megcsorbult.

ŐSZI KÉP TÉLEN.

Az a két képviselő jelölt annyi sarat szór egymásra, hogy a tiszteletreméltó pártok nem is tudják már fölismerni, ki melyiké?

ŠUTTYOMBERKI DÁRIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

SORZASZTÓ! Azt álmodtam, hogy ánglius képviselő vagyok, akinek 41 óra hosszát kell egy folyóban ülni.
 És az irek neki rontanak.
 És agyon beszélnek!
 Iszonyu éj volt az!
 Meglékelték a fejemet és belé dikczióztak.
 Csak annyit tudtam nyögni, hogy: »clóture!«
 De az se használt.
 Az irek nem tágitottak.
 Végre a speaker megmozdult és felém közeledett.
 Lassan — impozánsan.
 Én kinosan hörögtem: sir—sir—sir!
 T. i. ez az egész angol tudományom.
 És a speaker még mindig közeledett és mégsem ért hozzám; sőt minél inkább közeledett, a távolság

köztünk annál nagyobb lett. Es az irek még egyre belém beszéltek.

A kétségbeesés fogott el. Kezem a sötétben gépileg kereste a hárszabályokat (kemény bőrbe kötve), hogy a fejükhöz vágjam. De a könyv levegővé enyészett érintésem alatt.

S a speaker még mindig közeledik s a távolság mind nagyobb lesz.

E pillanatban . . . rrrrrr!! . . .

Az ébresztő órám volt.

Fölriadok. Végig tapogatom magamat. Hála neked, teremő! amért magyar honatyának születtem.

Pakolj Pista!

Moltke a háboruról.

BÉKÉBEN kevés az előléptetés, kisebb lénung jár, a vordermannok sokáig élnek — a garnisoni élet a egyhangu — szóval: a béke utálatos tespedés! Holott a háboru — ó, az a szép háboru! Mily avancement! Minő kilátások! Minden katona borjában hordja a marsalpálca borsós hurkáját; s noha több a borju, mint a marsál — de ez a gondolat, hogy a borju is marsalnak képzelheti magát, megér egy kis háborút. Nem akaro- rok szük katonai szempontokból itél- ni. Emelkedjünk filozófiai állaspontra . . . Mit csinálnának a nagy hadve- zérek háborúk nélkül — miből élnének meg? S mi értelme van a hadi budgetnek, ha nincs meg a hozzá való háboru? Ime, a kérlelhetetlen logika: a hadi bud- get szükséges a háboruért, a háboru a hadi budgetért. Megvilágítottam a kérdést bölcsészeti oldaláról — ve- gyük most az orvosit:

*Clysterium primo
Érvágium imo*

mondja már Molière. Nincs egészségesebb ember, mint aki magát tavasszal megköpülőzteti s esetleg eret is vágat magán. Midőn a természet annyi rosz nedvet öntött belénk, megjelölte az érvágást is, mint könnyítő szert. S amit az egyes ember szabadon tehet, azt a népek ne tehessék? Mit csinálnak a rosz nedvekkal egy háboru érvágása nélkül?

Vegyük most a természetrajzi oldalt. Oroszlány és tigris, párducz és krokodil, szóval minden nemesb állat hadakozó! Csak az ember legyen megfosztva e dicső kiváltságtól s legyen alsóbb lény az állatnál is? Niemals!

Nyilatkozat.

Tisztelt szerkesztő úr! A »Borsszem« Jankó mult számában, a melet én olvasni szoktam, de előfizetője nem vagyok, mert politikai meggyőződéseem általánosán ismerve van és más álláspontot foglalok el, a miért értem azt is, hogy becses lapjában nevetségessé tétetem, ámbár a dolog nem úgy van, mert igazságtalanság czéloztatik Thaisz Elek által, mivel nem tudja, hogy én a biztossal szót váltva, az én gallérom szakadt le, habár a kabát uj volt s én azért elégtételt nem kaptam, tehát a mentelmi jog felfüggesztése nem kérhető, hanem tudom, hogy az irántami vélemény rosz, mivel elvileges illem- érzetem és jellemem a mamelukoknál is ismeretes és én kértem, Herman Ottó nem akart kérni, tehát nem adat- tam ki és azért tiltakozom az igazságtalanság ellen, a mely ellenem czélozva volt.

Lölle, 188 február 10-kén.

Szalay Imre.

Levinszky fölolvasása.

Nagy reklámja volt Petőfinek. Sokan a lipótvárosiak közül nem is tudták, hogy olyan jól tud németül verselni

*

A bécsi vendéget a magyar írók s művészek meg akarták ünnepelni, amért olyan szívesen fogadták tavaly a kolozsváriakat a burg színészei. De B. W. M. lefog- lalta magának. Pedig Levinszky komoly ember és egy vacsoráért nem deklamál.

*

Öreg Liszt Ferencz mosolyogva hallgatja a kitünő fölolvasást s örül a nagy tapsnak. »Na«, mondá, »die Ausgleichssoirée ist gelungen.« (Authenticum.)

*

A fényes siker fölötti nagy örömeben Neugebauer László hamarjában azt se tudta: Ujgebauer vagy Neute- lekire magyarítsa-e a nevét.

*

B. W. M. hogy tudta keresztülvinni, hogy Levinszky nála deklamáljon? Durch Liszt (Feun!) Ó nagyobb emberismerő, mint gavallér.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

Védenczem a záróra áthágásának kihágásában vétkesnek nem mondható, mert ha a helyett hogy korcsmaját még 2 óraker éjfélt után nyitva tartotta, azt is tehetette volna, hogy már 2 óra- kor kinyitja, — minthogy pedig a jó- kori kinyitás nem áthágása a zárórai rendszabálynak, az eredmény egyfor- masága a büntetést jelen esetben kizárja.

*

Védenczem a fenforgó csalást nem az uj törvény értelmében követte el.

*

Ezen fémpé- n- z hű hamisítvány; a tettes, ugy látszik, a pénzverdével teljesen egyöntetű eljárást követett.

*

Igaz, hogy panaszosnő a kérdéses alkalommal eszméletén kívüli állapotban volt; azonban védenczem utólagos jóváhagyás reményében cselekedett.

*

Elkisérem védenczemet a bitóig! (telkestlva) sőt ha kell tovább is!

*

Hogy terhelhetik, kérem, védenczemet öngyilkossági váddal, mikor még életben van?

*

Boldogtalan agg! Magam előtt látom görnyedező alakját, midőn minden segély hiányában magának kellett a lopott fát elczipelnie.

Tinike saison-levelei Boriskához.

Aranyos Boriskám!

Papa ugyan a minap azt mondta, hogy ezen a télen nem fogunk mulatni, mert új adókra kell neki erőt gyűjteni; de erre mama azt mondta, hogy már én tizen-négy éves vagyok (pedig nem is igaz, már tizenöt vagyok!) — s hogy a nyakában maradjak-é? Egy olyan lányon, aki már a felsőbb lányiskola negyedik osztályát járja, hamarosan tul kell adni. Amire papa azt mondta, hogy a mama fogja be a száját s ne legyen olyan ostoba, amin mi, a mama és én, keservesen sirtunk. Hogy én csak járjam tovább az iskolákat, mert még »kölyök« vagyok, ami fölött boldogtalanok voltunk. Mit is tanulhatnék én az iskolában, amit már ne tudnék? Hiszen azt, amit én tudok, nem is lehet az iskolában tanulni. Oda mentem az én kanárimhoz és kalitja rácsához támasztva fejemet, zokogtam. Ó, mondám a kanárimnak, te is olyan rab madár vagy mint én és »Nana« — így hívják az én madárkámot — részvéttel pislantott rám apró szemével. Olyan jól esett! Szemközt elment a tegnapielőtti lajdinánt s én ijedtemben az ablakba ájultam.

Másnap.

Boriskám, czukrosom! Repülhetnékem van! Tegnap itt járt a jó Penelope tantika és azt mondta, hogy a gyerekek — már hogy nekem — szerepelnie köll a forintos vacsorán, mert az jótékonyág. A peterdi inségek javára fognak vacsorálni. Istenem, milyen szerencse az a szerencsétlenség! Papára rámentek a mama meg a tanti s eljött Guszti cousin is, a harmadéves jogász, egy takaros szöke fiú, már husz éves, szerelmes belém s írja hozzám a legbusabb verseket a »Honleány«-ba. Szegény Guszti! Ugy sajnálom az istenadtát!... de az ilyen fiúcskák nagyon unalmasak!..igen, hát Guszti is könyörgött a papának, s Zirza néni is, aki tegnap jött be faluról s akinek birom minden szive titkát. Bódi bácsi pedig a papa részére állt — de mi leszavastuk őket s én megyek, megyek, megyek a forintos vacsorára! Boriskám, lelkem, csak meg ne haljak holnap estig az örömtül!

Harmadnap.

Boriska!... egy éj megérlelt. Nő vagyok! Szereitek! Csak hogy azt nem tudom kit? Csak hogy azt nem tudom, hányat! A lajdinánt is ott volt. Soha olyan bátor-talan katonát! Magam mentem eléje s kínáltam sörrel. Mélyen meghajtotta magát s adott egy forintot. Az

ügyetlen! Nem adott csak egy forintost. Hiszen olyan könnyű lett volna neki levélkét is csusztatni a kezembe. Megkínáltam egy pohár pezsgővel s megint adott egy forintot. Az is üres volt. Vittem neki borjuszéletet. Ekkor mama megrántott, hogy ne kínálgassam annyit; hiszen nem telik a lénungjából. Nem partie.

Boriskám!... olyan kapós voltam! Ó, csak mentül sürűbben látogatná meg hazánkat a jóságos isten mindenféle csapásokkal, hogy siethetnék enyhíteni a szerencsétlenséget! A jövő héten, majd ha fagy, korcsolyázunk a »gyermekruha osztó egyletért«, azután ásitunk egy disz-előadáson... Gyönyörű lesz!

Másnap.

Ma egy kissé inséges migrainem van s tegnap este árvizes fejfájásom volt. Olvasok. »Nanát« olvasom. Meg ne ijedj, édesem! Tudom, mivel tartozom a szeméremnek. Ha észre veszem, hogy Zola ur illetlen dolgokat kezd írni, abba hagyom az olvasást.

Negyednap.

apa kereken kijelentette ma, hogy vége! Örűlt-ség amit teszünk. Pihés libának mondott; mamát meg oktalan vén lűdnak. Zirza néni meg hóbortos tyuknak. Gusztit süvölvénynek. A Bódi

bácsi társasága nagyon demoralizálja papát. De már nem sirtunk a haragján. Hiszen végre is jó papa.

Ó, a tegnapi est, az elfelejtetlen! Tihamér gróf udvarolt nekem; s én, kifejtve új nagy legeyzőmet, édes magányt alkottam a zajban és mozgalomban. Ott volt a dr. Köszörtis, az én tanárom. Először oda futottam, hogy megcsókoljam a kezét... együgyű régi szokásból; erre ábrándosan mosolygott s ő csókolta meg az én kezemet.

Álmos vagyok... jó napot! Megyek aludni.

A tied.

TINIKE.

AZ ÓRIÁS DÁMA.

R. K. mint magyarzó.

Csak előre urak és hölgyek! Van szerencsém bemutatni Budapestella óriás dámát, genannt die schöne Ungarin! Beszél öt nyelvet, egy kicsit magyarul is.

Akkora nagyságot ért el, melyet csak az fog fölül mulni, melyet majd ezután ér el. 370,000 lakó lélekszáma buzog benne s így el lehet

mondani, hogy 740,000 láb magas. Övének hig ezüst szalagja hol kitágul, hol megszűkül, ahhoz képest, amint a hideg télre bekövetkezik a tavasz, amidőn rendesen érdekes állapotban van, samikor szeszélyei kiszámíthatatlanok s költségesek. Egyéb disze a hosszú lámpás sorok drága rivièreje. Övének három drága kőve föntartja a halmos felső része s a lapos alja közti összeköttetést. Hurczával sok port ver föl, melyet főleg a Sugáruton szeret a világ szeme közé szórni. De egyelőre ez az uszály vált be legjobb utczasóprőnek. Csak diskrecziót kérek — re tessék a fényes slepp alá tekinteni, inkább megmondom, hogy a harisnyája lukas s czipője sarka ferdére van tiporva. Tápláléka marha-, birka-, sertéshús, csirke, liba stb. Iszik szűrt vizet, de nem minden nap. Sört, bort, kávé, teát s egyéb folyadékot szintén bőven fogyaszt. Számos képességei közül első helyen kell említenem adókéességét, bár mestere maestro Saparillo azt hiszi róla, hogy többre is van neki tehetsége. Nagyon szeret mulatni, sűrűn látogatja a bált, színházat, hangversenyt. Idegenekkel szemben bőkezű és nyájas; mig saját gyermekeiről — némi pirulással mondon — nem igen tud gondoskodni. Sok a mostohája, amely a zord időről maradt rá. Van egy ó budája, melyet nem szívesen hord. Fia-tal nő lévén, ezt nem is lehet tőle ros néven venni. De gondunk lesz rá, hogy ne csak nő, hanem anya is legyen.

Csak előre urak, asszonyások! Tessenek beljebb kerülni. Mentől többen! Nem kimélünk sem pénzt, sem fáradságot, hogy az óriás hölgyet mentől szebbé tegyük. Előre, urak és hölgyek!

ÜLETLEN GOMBOK.

- Mikor kapja Georgiós király Janinát?
- Ad graecas calendas.

*

A haza meg van mentve! Mihelyt meghallotta Szapáry, hogy az 1873. veretű krajczárokért 50 krt fizetnek, befogta a rezes gépeit s most éjjel nappal sütteti az ujrégi krajczárokat. Kiszámította, hogy 375 év alatt kiveri gépein a deficitet.

High Life

Ce jeudi.

Krricsi dear,
»Rrőzsábimbó borrostyán«, ázt dälöltá à la Wilt Jókái bárrátunk mint Széchenyi-lákomikus speaker. Minden esetre két lovat nennolt vele: »Rrőzsábimbó« á kánczá, »Borrostyán« á csödörr. Az 1883-diki kétévesek verseyénél márr bettolhátsz áz ivádékjokrrá. Szerretem látni, hogy bárró Jókái ekkorrá sportsman lett (merrt csákugyán bárró, há nem is »de Facto« mégis »de Jure« ppredikátummál, pedig

sokkál szebb perrpetuum nobile volná: »bárró Jókái Mórr de Jure et de Facto!« — felájánlom neki ezt á titulus sine mitulust.) Hánem ámit á kászinórról mondott, áz — ventre-saint-gris-cendré! — nekem nem elég. Bother your házá! A kászinó virrágzásá does not exist for him! Beszélvt vásutálátos, prropellengerres, világkerrekesgedelmi, podágrrikulturrális dolgokrról; á málmokkál zerrmálmolt, szárráz hektárrokát prrodukált

nedves nektárrok helyett, még á 370,000 budápesti lákóst is fölosztottá kámátjában á 370 mágyárr hirrláp között. Nom d'un nombre de nombrils! Hát ez volt áz ő rretorri rretorrtájának á tölteléke? Pedig á kászinórról kellett volná beszélnie! Potz Potsdam!

Á legnagyobb mágyárrnák, á Széchenyi Stefi billikomjánák á jelentőségét nekünk nem szükséges legnagyobb mágyárrázni (sikerült, by coup!) Belöle merittünk lelkesedést

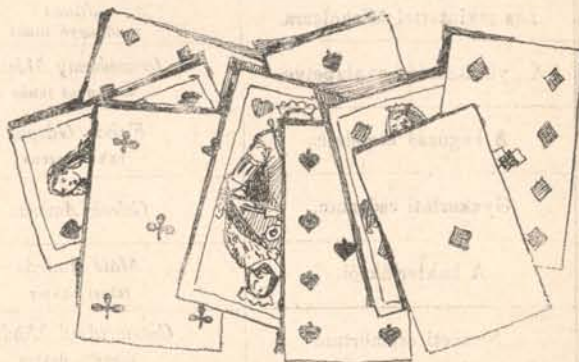
és belöle várrjuk á szerrencsét.

Á Jókái igazán megérrdemli most, hogy megtegyük őt tiszteletbeli Jockey-nák. Merrt áz márr igazán á hexti spinát, há ugyan ábbán áz időben egy skribler tárrt nekünk prrelekcziót á mágnási virtusról, mikorr egy mágnás a skriblerreknek á Kisfáludy teremben ázt mutátja, hogy kell írni.

Á Jókái mérrt nem mondtá el, hogy 4000 forrintot költöttünk á házái kárrtogrammárá emelésérrre, mint nemzeti

kárrtogrammárá illik? Hány kirrály és kirrálynő árcsképe volt á között! Hány »csöndes« Stilleben! Hány »hold«

tájkép! Á histórriai festészet nem volt-e képviselve e festményekben á »fehrrbellini csátává« és »Páskievics« undok tetteivel? Nem ádtuk-e újább tánubizonyságát á mágyárr vitézségnek, midön csák játszottunk á huszonegy veszélyeivel, pedig huszonegyben hált meg á nágy Napoleon is? Nem dáczoltunk-e á Phárráo kilencz csápásáivál? Nem voltunk-e nágyobbák Mac Máhonnál is »á glorreicher Bézigue-terrnel«? Ezekre őkelme nem is hederrített, ugy hogy meg is ütköztünk e Moórr álátt, ákárr Perrcel Mórricz. Perrcellens vicz, by Jingo!

Engem meg épen meg sem említett, pedig mágyárrsodom mint á pins! Our good Flicsi huszárrjánál leczkéket vettem á helyes kárrmokdáshán és márr kácskárrringósán kipászomátázott stilusbán perrorralok. Aztán mihelyt á Kerrtbeny költeményei le lesznek forrdítvá mágyárrá, megveszem, csákhogy áz á Petőfi nem készül el velök. A mináp áz ángol konzullál mágyárrul diskurráltám és mondhatom, hogy márr szinte folyékonyábbán beszélek nála. Hogy pedig á házái piktorroknák is vessek egy konzot, lefotogrammárráltám volná mágámát Borrrosnál ázzál á föltétellel, hogy nevért rrögtön mágyárrítsá Páprrikásrrá; de ő nem ákártr ráállni és így ott hágytám. Go and hang!

Enfin, bárrátom, há már mágyárr áz emberr, tegyen is válámit érrette. Il faut avoir l'opinion de son courage! Most elhátárrroztám mágám, hogy minden esztendőben egy nágy házáfiás beszédet fogok tárrtáni, frráncziá és ángol idézetekkel. Bis dat, qui citatum dat! Monocles-souper, szent Monocles nápján, csupá binocle előtt. Damen haben separates Warte-Cabinet! Átveszem á nemzet Rregenerál Commandóját. Ötven év mulvá á Széchenyi-hegy Monocles-hegy lesz! Mágyárrorrszág nem volt, hánem Monocles!

Sur ce, dearest Krrics, good bye and believe me for ever yours trully ä tallihó

Monocles.

A balajti egyetem tantárgysorozata,

— 100 év múlva. —

Balajt világtörténelme, különös tekintettel Miskolcra.	<i>Nagy-Ajtai és Bal-ajtai Ajtay János</i> rendhagyó tanár	Kötelesek tantárgya	Kapálási gyakorlatokkal
A gyűrű-zsidászat alapelvei.	<i>Jeruzsálemy Mózes</i> magányos tanár	Publicum.	Csalatoriummal egybekötve
A bagózás elmélete.	<i>Fujtás Gáspár</i> baka-laureus	Köteles	Czélköpési practicummal
Gyakorlati csősztan.	<i>Csírok Ambrus</i>	Köteles	Csak nyáron
A bakteriákról.	<i>Málé András</i> falusi bakter	Fakultatív	Ének gyakorlásokkal
Nemzeti csömörtan.	<i>Csomortányi Mihály</i> borbély doktor	Köteles	Köpölyözési kurzussal
Gyakorlati daganatologia.	<i>Kenyeres Terka</i> a soroksári czipő-lyceumból	Csak nőknek	Dagasztási klinikával
A vályog-építészet elemei.	<i>Czírok More</i> okleveles dađe	Obligát	A vályogveterinarius intézetben
Gyakorlati sebészet.	<i>Kollints Sebő</i> községi fenegyerek	Obligát	Utmutatással a fejbeverésben, késelésben stb.
Judás Miskáriótés bölcsészete.	<i>Fenekes Örsze</i> pap gazdasszonya	Csak nőknek	Miskárolási gyakorlatokkal
Geologia. A kova-, aczél- és tapló-rétegekről.	<i>Bojthár Gazsi</i> urasági öregbéres	Obligát	Ingyen tűzijátékkal
Tengerészet.	<i>Övegbes Palya</i> tengeri-csősz	Csak nyáron	Kukoricza-pattogatási kísérletekkel.

KATHEDRAI BÖLCSESSÉGEK

Vannak sikok, a melyek ugyanazon tulajdonságoknak örvendenek.

*

Ez a képlet, látja kérem, nemde kérem, kérem szépen áll most következőképen. (*Pedig a tanár ur nem is poeseos tanára.*)

*

Tanár. Adok én egy zsidó szót a szájába... »kakha« = bölcs. Mondja meg nekem a pluralis nominativusát.

Diák. Ka ka kh

Tanár. Kérem szívesen, mondja ki szaporán, nehogy a torkán akadjon.

*

Az ifjuság boldog napjaiban az egész világ néha egy kis lány szeméből sugárzik felénk, ami az öreg korral eltűnik, mivel már akkor többnyire régóta házasok vagyunk.

*

A szüz erdő olyan erdő, melybe emberi kéz még nem tette be a lábát.

*

Tanár. Mondd meg édes gyermekem a nőnemű görög artikus plur. dativusát?

Tanuló. »toľz«.

Tanár. Tojsz a macskát! Dehogyan tojsz!

*

Vannak csillagok, melyeknek fényét önök csak nyolcz ezer év múlva fogják megláthatni.

*

Vak Béla, midőn maga mellett gyülekezve látta a haza rendjeit

*

A vallás még ott is remélni tanít, ahol már az a vékony határ kezdődik, melyet a természet-tudományok vontak.

*

Az esztruszok eléggé járatosak voltak a csillagászatban, tekintve kiskorúságukat.

*

Néha a pontifex az évet egy egész évvel toldotta meg.

*

Capite cnesi, azok akiknek gyermekei az u. n. kocza gyermekek (se anyja se apja) ezekből lesznek a csirkefogók.

Régiség.

Gustibus. Nemo. c. Ossa.
est. minist. erit. arca.
deas. Bothianos. vis.
e. Lete. partia. Ira.
NT.

(Dr. Hampl lelete.)

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

Azon gondolkozom, vajjon mi oka lehet, hogy szombat este egy pinczéren se láttam frakkot? — az isten ucssa! szombat este volt az orvosbál.

Az én borbélyom olyan ügyes ember, a ki a sóhajtáson is eret tud vágni.

Különb en ezt is kifizetem most: csupa]potya kollégiumot vettem.

Az órá m zálogczédulájára irtam fel, milyen órákat veszek.

En egyébiránt megtisztielem Ábrahám ivadékait, mert az alá a zászló alá tartozom, melyen ez a jelszó ragyog, hogy asszongya: »Mindenekelőtt a zsidót...!«

Jogászbált huszonkettedikén rendezni legalább istenkísértés. Minden esetre komizság.

Ne lett volna csak olyan jó profit a bálunkból: tudom, nem fogtunk volna jövőre segélyegyleti pénztárost!

No csak lesz annyi, hogy megint kitarthatunk egy gavallér kasszirt.

Hej, de üdvös volt az a sok erős parfüm a bálban! Mert hát rengeteg bűdös a zálogházi kámfor sok jogászfrazakon.

Ha a tanárod lányát megtánczoltatod, haza utazhatsz négy hétre bátran: nem lesz abszenciád.

De ha a négyesben nőtlén tanár a vizavid, annyi abszenciád lesz nála, mint róka farkon a szőr.

Azt mondja az ujság, hogy: eredményes »szívhalá szata« volt. Az már igaz: szörnyű sok volt a bakfisi.

Ha lány volnék, jogászbálon a mamát balekre biznám, a másodévezzel hozatnám a limonádét, a harmadévezzel tánczólnék, negyedévezzel vacsorálnék, »végzett« emberrel kísértetném magam haza és adnék — randevút.

A balek még a bál szupénál se tud blicczöni.

Vizsga előtt még a bálban is egy pár ívvel legyen bélelve a frakkod.

Nagy baklövés az, gondos frizura-választékkal rugtatni be a vizsgára.

Nem csoda, ha az utolsó fityingem is elveszitem a blaton, mikor olyan átkozott szerencsével udvarolok mindenütt!

Megigértette velem az öregem, hogy mindent pótolni fogok. Meg is tartom: most is pótvizsgára készülök.

Csakhogy már itt a nagy hideg! Befagyott a tó s most már mehetnek a jégre melegedni.

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Forcsa! Csak most veszem észre, hoid nem csak szemita vadjok, de borsszemita is!

Csak aztán aztot a Triesttet is el ne lombardirozzanak.

— Báli meghívó. —

Folyó hó 14-dikén iten T—n Az Község házába Zárt közös táncz Vigalom fog tartatni hová Török Rebi Leány barátunkat tisztelettel meg hívjuk Beléptidij

Leányoktól 20 kr.

Kezdeté 7 órakor

Rendező

B. S.

N. J.

— Dévai stylus. —

Ezennel kinyilvánítom a közönség felvilágosítására, hogy az a sok mendemonda, mely ma rendezendő korcsolya bálunk megrontására törekedett, nem egyéb roszakaratu rágalomnál, és mint bálbizottsági elnök örömmel tudatom, hogy a félreértést tisztázva, mindazok, kik roszakaratulag félre voltak vezetve, megjelenésüket megigérték és így a roszakaratu hírekkel szemben — melynek tulajdonképi célja a társadalmi élet megzavarás — bálunk fényesnek látszik.

K. bálbizottsági elnök.

(Nagy haszonnal olvasta Szalayt; nem Lászlót, hanem Imrét.)

— Magyar eszmadia levél Bukurestből. —

Soha ugyan, de soha részem nem vala oly örömet érezni, mint ön becses levélnek sorai tudták a szívemet meg ériteni anyira az alvó fájdalomban hon irányában, meljet szolgáltam 's védtem, mint önhez való szeretet 's tisztelet azz mely szünetlenül lobogó lángal élet 's égni fog. Minden honvaló elmében soha sem felejték önt is szemeim előtt képzelnél meljével hon való létimben ohajtó lag nézni kerestem. 'S ni! örömem-re, anyi életem változás után idővel meg-értem heljete önön szavait kebelemben szorítva viselni 's vélők más előtt dicsekedni.

Minő kedvel ön nézi ki a válaszat, különb-vel magam ügyekszik viszont üdvözetet ajálni. — Nagyon örvendek nőm-vel együtt hálát adva a Mindenhatónak pozíció-ért, melyet alkalma levé elfogadni, s' ez után is fogunk, mint ez előtt sem felejtettük soha imádink-ban említve kérni hogy örökre jó vezérlője lenne.

Mí mostan, ugyan ott tartózkodunk kedves nőm-vel, hól kiláttuk hogy a felséges atyánktól rendelve van. Nem sokat büszkélhetünk dicsekedéssel, de a kegyelmét sem tudnánk irányunk-ban boszontani: egészségünk jól szolgál a mesterség pediglen idő után jár. Mostan arra kérünk mind a ketten lenne oly szives 's gyakrabban penna által felkeresne önt tisztelő 's ohajtó jó akarókat.

N. N.

— A tüzerantból. —

(III. osztály, 2-ik kötet, »Erősített helyek védeése« 14-ik lap.)

Meg kell a sánczvégek elpusztítását kísérlni: névleg azoknak előre haladását meg kell akadályozni.

(III. oszt. 2. köt. »Személyzet szükséglet« 119 lap.)

Egy közönséges támadó üteg löveg helyének építésére szükségeltetik 0.5 tisz t.

— Levél. —

Méltóztatást tisztelt Biró úrnak.

Alásan felkérem nagy érdemét mai uj Évben hogy uraságod cseléd változtatásban áll. én mint tisztelt szabó mester igen érdememet fel tartanám, T. J. tartozik 1 ft. Méltóztatásék le huzni a bér mentéből.

Alásan tiszteletel

K. J. szabómester

Maradok alaszolgája tisztelt Biró úrnak

Solamen. Az ön megvizsgálódása jól esett nekünk is. — **Makk-hetes.** — Történni megtörténhetett s a családi kör lámpása mellett mulatságot is okozhatott. De a nyíl-vánosság erős napvilágát nem bírja ki. — **Valya.** A megbőszült krumpliczófus munkáját megküldöttük Tojáss bátyánknak, aki érdeme szerint fog vele elbánni. — **S. A. (Maklez.)** Most is leltünk a küldeményben több használhatót. A diák levele nem következetes, nem illik az egész alakhoz. Az a diák nem Mokány Berczi, sem nem Kovács frajteros; pedig ebből a kettőből áll; kivéve, hogy a katona nem ír olyan goromba levelet a szüleinek. Egy-egy jó ötlet azonban ebből is kipattant. A többire nézve majd csak júliusban felelhetünk. — **Egy olvasó. (Mk.)** Fején találja a szeg-ényt. Bekleztetik. — **D. L. (Bdpst.)** Ön kedves meglepetést szerzett nekünk. Azt a tréfát, melyet beküldött, csekély eltérésekkel épen lapunk szerkesztője küldötte be az »Ü—s«-be (még akkor élczap volt) ezelőtt — husz évvel s meg is jelent. Amint leveléből látjuk, bizony kissé megviselte az idő, de azért még most is mulattunk rajta, amely nyilatkozatunk ékesen szól a mi objektívitásunk mellett. — **M. G. (Bdpst.)** Hogy tegyünk föl olvasóinkról ekkora zsidó tudományt? Több sikerült részletén magunk jólmulattunk. — **F. D. (Sgd.)** Ha öreg Benedek bácsi színész-mestert megszólíthatunk egyszer a kécskei plebánosnak: Sz. Prielle Nelli is elmeht »szent« számba. — **Csbrsf.** A szalmaboglyában két szénaszál akadt. A nagyobb kazal közé szúrtuk. — **„Zászlópátens.“** Annak idején majd megrajzoltatjuk. A másodikon nem tudunk megvizsgálódni. Talán a koczákban rekedt az élcz. — **„Bankár.“** Az adoma rajzra derül. — **K. (Dv.)** Bekötöttük mind a kettőt. — **Baltás.** Nem volna szives részletesebben megírni kívánságát? Annyi macskamuzsika közt, hogy akadjunk rá az ön szerenád-jára? — **X. Nix.** — **J. H. (Bdpst.)** Nem elég rosz arra, hogy jó legyen. — **Előfizető.** Dari bácsi is beállított végre. A másik hős csak a multkor szerepelt. — **F. G. (Thz.)** Rögton ráismertünk a régi kedves vonásokra. A mostani küldemény — nem apró szeletek, hanem hosszú levél — gazdag tárháza a többül metszett humor-nak s élcznek. Kitelelünk rajta; jó helyre lel ha még annyit küld is. Természetes, hogy a fölvetet alaplanghoz kell majd hozzá stimelnünk. Szives üdvözet. — **Panta.** Vettük s a jövő hét folyamán elolvassuk; ami az ön küldeményénél azt jelenti, hogy megjelen. — **Cz. J. (Sgd.)** Hát aztán ha »iga«-z is, mi az igaz benne? — **Ba-byilas.** Minek mortifikálni az ügyvédet azért, mert zsidó? Helyesebb volna azért neheztelni a zsidóra, amért ügyvéd. Még csak annyit, hogy az aradi zsidó ügyvédek legalább is oly tisztán beszélnek magyarul, mint az ottani német lap magyar szerkesztője. — **D. A.** Biztos tudomásunk van róla, hogy Mokány Bertalan ur a vasárnapi calico-t-bálon ott lesz. Birjuk böcsös ígérését, hogy tapasztalatait közölni fogja velünk s oda diktálja a jövő szá-munkba. D. v. V. ur ó nga levele már postára van adva.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.